

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Ad Lectorem. De Occasione, & motivis hujus editionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

A D L E C T O R E M.

De Occasione, & motivis hujus editionis.

Occasionem huic editioni præbuit A. R. D. P. Edmundus Marthenne Benedictinus è Congregatione S. Mauri, vir orbi litterario notissimus, qui primus 1717. hoc Chronicon M. S. detexit, &, ut lucem aspiceret publicam, dignissimum censuit, prout patet ex ejus testimonio infra in Appendice posito.

Motiva editionis sunt 1. Quia hoc Chronicon illustrat Historiam Ecclesiasticam præsertim Sæculi XV. 2. Quia exinde lux quædam affunditur Historiæ etiam profanæ, præsertim Westphaliæ. 3. Quia in eo proditur stupendus progressus Congregationis Windesheimensis Ordinis Canonicorum Regularium per inferiorem Germaniam, quod argumentum non indignum visum est Leubnizio, quin illud quoque latissimâ portâ admitteret in suam Collectionem scriptorum Brunswicensium. 4. Quia servit ad Biographiam virorū sanctitate ac pietate illustrium, præsertim B. MEINULPHI, quorum prodigijs & exemplis nihil est ad confirmandam veram fidem, atque accendendam pietatem utilius.

Erunt quidem, qui istud Chronicon æternis mallent damnatum tenebris ob scriptorum Synchronorum ac styli barbariem; sed hos ut ineruditos meritò sine responso deferam, dum integris anecdotorum, quæ è sæculis barbaris cum applausu totius orbis & Ecclesiæ prodierunt, plaustris præsertim Henrici Canisij, Dacherij, Baluzij, Leubnizij, Bernardi & Hieronymi Pezij, Duellij, Muratorij, &c. &c. opprimi possunt, si non corrigi.

Alij reprehendent, quod exempla pristinæ pietatis nimis abjecta proferam, ut Clericos Regulares desudantes inter labores opificum ac infima agrestium opera indignantibus sistam oculis; dicent; imitanda scribi oportere, non sordida, & ad contemptum Clericalis status tendentia. His ego paucis respondeo; genus illud vitæ sordidum non esse, quod Deus tantis probat prodigijs. Nunquam Deo placuerunt Clerici venatores, placuerunt autem saepius Clericorum mechanici etiam abjecti labores; exercitatio corporalis de se quidem Clerico, maximè in statu Ecclesiæ optimè constituto, eligibilis non est; gratissimè tamen arridet cælo, dum eam commendant charitas, aut justa necessitas. Placent sanctis etiam infima ancillularum & mancipiorum servitia, dum sine ijs irruptio in regnum principis tenebrarum fieri, & regnum Dei ampliari non potest. Laborabant Apostoli; laborabant Apostolorum discipuli, laborabant primitivi Clerici, imò opicia & agricultura præscibebantur Clericis etiam à D. Augustino, & à Concilijs; dantur proin circumstantiæ, in quibus liceat Clericum laborantem venerari & admirari. Concilium Carthaginense quartum, cui D. Augustinus interfuit, & subscripsit, Can. 51. sic habet: *Clericus, quantumlibet verbo DEI eruditus, artificio victum querat.* & Can. 52. *Clericus victum & vestimentum sibi artificiolo vel agricultura absque Officij sui detrimento paret.* & Can. 53. *Omnes Clerici, qui ad operandum validiores sunt, & artificiola & litteras discant.* Ita Concilium Carthaginense, cui cum S. Augustino interfuerunt plusquam ducenti Episcopi, & quod tantam autoritatem ac observantiam obtinuit, ut in Codice M. S. Corbeiensi, & Collegij Parisiensis Soc. JESU titulum ferat;

ferat : Statuta Ecclesiæ antiqua; in M. S. Barberiniano. Statuta Orientis antiqua. In Codice verò Tiliano ; Canones Africani. Confirmatur hæc praxis Ecclesiæ veteris ex Clemente Papa, & Epiphanio ; Prior lib. 2. Constitutionum Apostolicarum cap. 67. ait : *Qui in Ecclesia juvenes estis, curate operi vestro vacare, etenim & nos quoque vacantes verbo Evangelij subcisevas operas non negligimus ; alij enim ex nobis pescatores sunt, alij scenarum opifices, alij agricolæ, nec unquam otiosi sumus.* Et Epiphanius hæresi 80. Ex ipsis DEI Sacerdotibus quidam una cum predicatione verbi imitantes S. Paulum etiam ipsi pro viribus tametsi non omnes, attamen plures proprijs manibus operantur, qualemcumque tandem juxta proportionem dignitati & Ecclesiastice curæ assiduitati convenientem repererint artem, quod cum verbo & predicatione conscientia ipsa gaudeat, dum etiam per manus proprias fructum affert, sibiipsi suppeditat, fratribusque ac indigentibus impertit ministerij fructum. Immo ipsum D. Paulum ubique locorum opificio victum quæsisse, videlicet, Corinthi, Thessalonicæ, & Ephesi, patet ex Act. 18. 1. Thess. 2. 2. Thess. 3. Act. 20. 1. Cor. 4. 1. Cor. 9.. Hinc & D. Chrysostomus Homil. 2. in Epist. ad Rom. de S. Paulo scribens ait: *Tabernaculorum texendorum artifex hic non tantum Siciliam modo atque Italiam, verum universum terrarum orbem* Verbum DEI predicans peragravit, cum interim artem non intermitteret, sed vel tum quoque pelles consueret, & Officina sue praefasset. Neque enim ea res Patricios vel Magnates offendebat, idque jure merito, non enim artes & studia, sed conficta dogmata despicabiles reddere solent preceptores. Hæc D. Chrysostomus in defensionem Apostoli, eadem, Lector amice, pro mea recipe.